

גליון 688
שנה י"ד תשפ"הסיפורי
צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב

כי בא ישראל דרך האתרים, ויערוך את חילו להלחם בישראל, וייראו בני ישראל מאד מפניו, כי חיל גדול וכבד מאד לו, ויתנו בני ישראל לב לשוב מצרימה, וישבו בני ישראל אחוריהם כמהלך שלשת ימים, עד מוסרות בני יעקן, כי יראו להם מאד מפני מלך ערד, ולא יכלו בני ישראל לשוב אל מקומם, וישבו בבני יעקן שלושים יום. ויהי כראות בני לוי, כי לא אבו בני ישראל לשוב, ויקנאו אל ה' ויקומו וילחמו את ישראל אחיהם, ויהרגו מהם עם רב, וישבום בחזקה אל מקומם הר ההר. ויהי בשובם ומלך ערד עודנו עורך צבא למלחמה לקראת ישראל, וידר ישראל נדר לאמר, אם נתן תתן את העם הזה בידי, והחרמתי את עריהם. וישמע ה' בקול ישראל, ויתן את הכנעני בידם ויחרם אתהם ואת עריהם, ויקרא שם המקום חרמה.

(ספר הישר)

ברכת מזל טוב

להרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א לנישואי בתו שתחי' עב"ג החה"ח והמופלג ה"ה צבי מרדכי חיים בלינדר הי"ו

פרשת השבוע

ודיברתם אל הסלע (כ' - ח')

סיפר הרה"ק ר' לייב אייגר מלובלין זיע"א שבשהיה נער ולמד אצל זקנו הרה"ק רבי עקיבא אייגר זיע"א, בא לשם פעם הרה"ק רבי יעקב מליסא בעל "נתיבות המשפט" זיע"א, ונודמן שבאותו זמן בא גם כן הרה"ק בעל ה"חתם סופר" לבקר את חותנו רבי עקיבא אייגר, שמח מאד רבי עקיבא באורחיו הדגולים, וצויה לרבנית שתכין סעודה חשובה לכבודם, ואמר לבחור אחד מתלמידי ישיבתו שהוא יהיה המשמש בסעודה. בתוך הסעודה כיבר ר' עקיבא אייגר את רבי יעקב מליסא שיבשם את השולחן בדברי תורה. פתח ר' יעקב מליסא ואמר פלפול עצום בסוגיות עמוקות שבתלמוד כיאות לפני האריות הללו שהיו מסובים שם. לאחר שסיים שאל ר' עקיבא אייגר את חתנו ה"חתם סופר" מה דעתו על הפלפול? והשיב שלדעתו כל דברי ר' יעקב מליסא מופרכים, והתחיל בגדול כוחו וידו החזקה להוכיח שכל דברי הגאון אין לו קיום. הרגיש ר' עקיבא אייגר שיש לר' יעקב מליסא חלישות הדעת מזה, קרא לבחור שהיה משמש בסעודה, ושאל אותו: מה אתה אומר בחור יקר, בדבר הויכוח שבין שני אריות אלו? השיב הבחור: לפי דעתי הצדק עם ר'

יעקב מליסא, אינני מבין כלל את הפירוכות של ה"חתם סופר", ומיד פתח הבחור את פיו ואמר פלפול עמוק עד שהעמיד את כל דברי ר' יעקב מליסא על בסיס האמת והצדק, וסתר את כל דברי ה"חתם סופר" מראשם לסופם, כאשר סיים הבחור את דבריו, געה ה"חתם סופר" בבכיה ואמר: באמת הצדק אתי, אך אם יצוה רבנו חותני הגדול את האבן שידבר, אזי גם אבן מקיר תזעק והאבן תדבר את אשר יחפוץ הרב. כשסיים הרב הקדוש מלובלין את הסיפור, אמר אל החסידים העוטרים אותו, אל תדמו בנפשכם שדודי זקני ה"חתם סופר" אמר את הדברים הללו רק מהשפה ולחוץ, דודי זקני האמין בזקני הקדוש ר' עקיבא אייגר שאבן מקיר תזעק אם יצוה עליה, והתלמיד הזה שהראה נפלאות בפלפולו, היה באמת כמו אבן שמדברת, כי ראשית כל הוא לא שמע כלל את דברי הגאונים שהתווכחו, כי היה טרוד בעבודתו, והיה יוצא ונכנס לשמש בסעודה, ועוד שהרי עבה קטנם של שני הגאונים ממתניו, ולא הגיע אפילו לקרסוליהם, אלא שכוחו של זקני הוא שדיבר מפיו.

זמני השבת

פרשת חקת

זמני כניסת השבת

ירושלים: 7:13 ת"א: 7:28

זמני יציאת השבת

ירושלים: 8:31 ת"א: 8:33 ר"ת: 9:03

הגעתי לאמריקה בשביל לתפור את הכפתור

הרה"ק רבי אלחנן וסרמן הי"ד זיע"א, (יומא דהילולא י"א תמוז) ראש ישיבת "אוהל תורה" בברנוביץ, נשא בעול הכלכלי הכבד של ישיבתו. באחת התקופות הקשות שידעה הישיבה, נסע רבי אלחנן לאמריקה, על מנת להתרים יהודים אמידים לטובת לומדי התורה. "זהו רצון ה' יתברך", אמר. "הישיבות במצב כלכלי קשה על מנת לאפשר ליהודים נוספים לזכות לקבל חלק בתורה הקדושה על ידי תרומתם. על כן אסע לאמריקה".

בימים ההם, לפני קרוב למאה שנה, היתה נסיעה מיבשת ליבשת כרוכה בממון ובמאמץ רב. להחליף רכבות, ואחר כך מסע של כמה שבועות באונייה. לאחר כחודש ימים של טלטולים ותלאות, מגיעים סוף סוף רבי אלחנן ומקורביו לחופי אמריקה. מיד בהגיעם, נחפזו רבי אלחנן למטרת בואו, והחל מסתובב בין בתי הגבירים, מדבר על ליבם על חשיבות החזקת התורה.

אך רוח החומריות ששלטה באוויר והמירוץ אחרי הביזנס, הקשתה על ראש הישיבה לדבר עם אנשי עסקים על דברים רוחניים, לעצור אותם מהמרדף אחרי כסף ולהמחיש להם מהי תורה, מהי ישיבה, ומה רבות זכויותיו של תומך תורה. אחד התלמידים נכנס אל רבי אלחנן, ובפיו רעיון. "יש כאן בעיר יהודי, גביר אדיר, אולי הגדול ביותר בכל אמריקה. ברשותו בתי חרושות ענקיים ליצור בגדים, אלפי פועלים עובדים תחתיו, ורכושו גדל מיום ליום. אך לאותו גביר יש 2 חסרונות, ויתרון אחד." "מהם החסרונות?", שואל רבי אלחנן.

"חסרון אחד שהוא שנה ופירש. אמנם בצעירותו שמר תורה ומצוות, אך מאז שהיגר לאמריקה וראה הצלחה בעסקיו, עזב הכל, וכיום הוא חי כמו גוי גמור, נשוי לגויה, גם ביום כיפור לא רואים אותו בבית הכנסת". אמר התלמיד והמשיך: "חסרון שני, שהוא קמצן גדול, וכגודל עושרו כך גודל קמצנותו, מעולם לא הצליח אדם להוציא ממנו דולר אחד לצדקה, לא לעניים ולא לחולים, קל וחומר שלא לדברים שבקדושה". "נו", משיב רבי אלחנן בתהייה, "אחרי כאלו חסרונות, איזו מעלה כבר יכולה להיות?" "המעלה היא שהוא למד עם ראש הישיבה באותה כיתה, אצל אותו מלמד. היום קוראים לו ג'יקוב, אך בעבר היה שמו יענקל'".

"אוי ווי יענקל'! ה' ירחם מה יצא ממנו" מהרהר רבי אלחנן ומכריו "נוסעים!" רבי אלחנן הגיע למשרדו של ג'יקוב, ישב ושוחח עימו, כשג'יקוב מגלה כל העת התעניינות גדולה על הקורה בעיירה האירופית בה גדל, ורבי אלחנן משוחח עמו בסבלנות ועונה על כל שאלותיו. לאחר זמן מה, פונה ג'יקוב בשאלה ישירה: "נו, רבי אלחנן, אולי תגיד לי למה הגעת לאמריקה, אולי אוכל לעזור במשהו?" "כן, בוודאי. טוב שאתה שואל, אכן אתה יכול לעזור לי מאוד!", השיב רבי אלחנן. "במעיל שלי יש כפתור רופף, מידי פעם הכפתור נופל

ואני נאלץ ללכת לחייט שיתפור לי אותו, וכך מידי תקופה חוזר הדבר על עצמו, הכפתור נופל ואני הולך לחייט. שמעתי שיש לך מפעל גדול של טקסטיל, חשבתי לבקש ממך אם תוכל למצוא עבורי חייט טוב שיתפור לי את הכפתור בצורה חזקה שלא ייפול יותר לעולם". "בשמחה רבה", רווח לג'יקוב על האופן הקל בו יוכל להגיש עזרה לרבי אלחנן, ומיד שלח לקרוא לחייט הראשי של המפעל. החייט מגיע, וג'יקוב מראה לו את המעיל עם הכפתור, "תתפור לו את הכפתור הזה בצורה החזקה ביותר שתיכנן". לאחר מספר דקות חוזר החייט ובידו המעיל "הנך יכול להיות רגוע", מכריז. "הכפתור תפור בצורה חזקה ביותר, הוא ממש חלק מהבגד, ומעתה הנך יכול להיות בטוח שלא יפול לעולם!" "איזה יופי, תודה רבה לך, עזרת לי מאוד", הודה לו רבי אלחנן בשמחה. נפרד מג'יקוב ויצא חזרה לאכסנייתו.

אך חזר לאכסניה והטלפון מצלצל, על הקו מר ג'יקוב, "רבי אלחנן, עדיין לא אמרת לי את הסיבה לשמה הגעת לאמריקה?". "הלא אמרתי לך: היה לי כפתור רופף וזה הקשה עלי מאוד, וברוך ה' שהענין הסתדר על הצד הטוב ביותר, באמת תודה רבה לך", השיב ראש הישיבה. למחרת בבוקר מתקשר שוב מר ג'יקוב: "רבי אלחנן, אתם מסתירים ממני משהו, בבקשה בוא אלי למשרד. אני חייב לדבר איתך". רבי אלחנן מגיע למשרד, וג'יקוב מקבל את פניו בשאלה: "רבי אנא ממך אל תסתיר ממני: מהי הסיבה האמיתית לשמה טרחת והגעת עד אמריקה?", ורבי אלחנן בשלו: "הגעתי לאמריקה בשביל לתפור את הכפתור" "לא נכון, לא יכול להיות, אדם לא מגיע מאירופה לאמריקה רק בשביל לתפור כפתורים. יש כאן משהו נוסף, אתם מסתירים ממני". ורבי אלחנן בשלו: "הלא אמרתי לך שהכפתור הזה גרם לי צער רב. בלתי אפשרי ללבוש מעיל כשמידי פעם נופל לו הכפתור ואני צריך ללכת איתו לחייט. זה יכול להתרחש בישיבה או תוך כדי הליכה. לכן החלטתי שצריך לתפור אותו חזק בצורה שיותר לא יפול". סיים וחזר למעונו.

למחרת בבוקר מצלצל שוב ג'יקוב, והוא נסער כולו: "רבי אלחנן, כל הלילה לא ישנתי, תאמר לי את האמת למה הגעת לאמריקה?" "הגעתי לאמריקה בשביל לתפור את הכפתור"..

"רבי, זה לא יכול להיות, עשיתי חשבון, כדי ליסוע מאירופה לאמריקה צריך ליסוע דרך ארוכה, ואחר כך ברכבת, ועוד רכבת, ואחר כך שבועיים באונייה. ובכל מקום צריך לשלם מיסים, כשרק בכספי המיסים יכולת לקנות יותר ממאה מעילים חדשים, ועדיין לא הזכרתי את הטרחה הרבה. אדם לא מגיע מאירופה לאמריקה רק בשביל לתפור כפתורים! אתה מסתיר ממני את האמת". ורבי אלחנן חוזר ומשיב בסבלנות: "הרי כבר הסברתי לך שהכפתור הזה כל הזמן עשה לי בעיות, לא היתה לי ברירה אלא לבוא לכאן שתתקן לי אותו בצורה טובה שיותר לא יפול לעולם". אחרי הצהריים מתקשר שוב מר ג'יקוב, ומתחנן: "רבי, אתם מסתירים ממני משהו, בשביל מה הגעתם לאמריקה???" "באתי לאמריקה כדי לתפור את הכפתור".

משל ונמשל

כל שמעשיו מרובין מחכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרובין שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזין אותו ממקומו (אבות ג' – כ"ב)

דוד המלך נעים וזמירות ישראל מדמה את הצדיק לתמר כנאמר (תהלים צ"ב י"ג) צדיק כתמר יפרח שהוא עץ שורשי גבוה ואילו את הרשע הוא מדמה לעשב שנאמר שם (צ"ב ח') בפרוח רשעים כמו עשב מה ביניהם?

משל לשני אנשים שעמדו למרגלות עץ תמר אמר האחד לחבירו לפי השערתי גבוה העץ עשרים אמה, אמר לו השני לא כן גבוה יותר מעשרים וחמש אמות, מיהר הראשון וטיפס על העץ, מדדו בחבל מדה ומצאו עשרים אמות בדיוק. וחבירו עדיין בשלו, טועה אתה ואיתי הצדק, אם תרצה מוכן אני להתערב עמך, הסכים החבר בשמחה הרי זה רווח ודאי, השלישו עשרה דינרים דמי התערבות. ואז נטל השני את כלי החפירה, והעמיק את הקרקע חמש אמות, והאילן עדיין עומד איתן, הוא זכה בהתערבות ונטל את הכסף, למד חברו המפסיד את הלקח, יום אחד יצא לטייל עם חבר אחר בשדה וראו עשבים גבוהים, שאל הראשון את חברו אמור לי: כמה גובהם של העשבים? עונה לו השני להערכתי חמשה טפחים לכל היותר, אמר החבר לא כן ארכן יותר משבעה. נטל חברו סרט מדה וראה שגבהו באמת חמשה טפחים כאשר אמר, החבר בעל הניסיון מתעקש: שבעה יש כאן, ואם תרצה אני מוכן להתערב, ובליבו השב הנה אמלא את חסרוני בתוספת מרובה, ואשלים את הפסדי מהתערבות הקודמת. החליטו השנים להתערב בעשרים דינרים ואז ניגש החבר וחפר סביב העשב כשם שעשה חברו ביחס לעץ, אך להפתעתו הרבה לאחר מספר אצבעות שחפר, כרע העשב ונפל, ושוב נחל הוא אכזבה, והפסיד שנית את ההתערבות והפעם עשרים דינרים.

הרשע נמשל לעשב ואינו אלא מה שנראה כלפי חוץ, על פני השטח אין לו שרשים, אין לו אחיזה בקרקע, כולו חיצוני, הרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו, לעומתו הצדיק נדמה לתמר, מלבד תכונתו הנגלית עוד עמקו שורשיו, בנוסף לענפיו המהנים למי שיושב בצילם על ידי מעשיו הטובים המרובים מחכמתו, אפילו כל רוחות שבעולם באות ונושבות אין מזיזין אותו ממקומו.

(עוד יוסף חי פרשת וירא)

"אבל זה לא יכול להיות, אדם לא מגיע מאירופה לאמריקה רק בשביל לתפור כפתורים!", זועק ג'קוב, בררתי חשבתי אולי השתגעת, אבל בכל מקום אמרו לי שאתה בכלל לא משוגע. ההיפך, אתה ראש ישיבה חשוב מאוד, יש לך את הישיבה הכי טובה בליטא, מאות בחורים, גם הוצאת ספרים, ולפתע עזבת את הכל ונסעת לאמריקה, יש לך בודאי סיבה חשובה" ורבי אלחנן משיב שוב: "תבין, באירופה יש שלגים יש רוחות, הרבה יותר מאמריקה, שם מעיל טוב זה מצרך חיוני, בלתי אפשרי ללבוש מעיל עם כפתור רופף שנופל מידי כמה ימים". למחרת בשעת בוקר מוקדמת דופק על דלת האכסניה מר ג'קוב, פוגש את רבי אלחנן ומתחנן אליו: "תאמין לי, כבר יומיים שאני לא אוכל ולא ישן, אני כל הזמן חושב מה אתה מסתיר ממני, מה המטרה עבורה באת לאמריקה?" "הרי כבר אמרתי לך, הגעתי לכאן מאירופה לאמריקה כדי שתתפור לי את הכפתור!" "אבל זה לא יתכן, אדם לא מגיע מאירופה לאמריקה רק בשביל לתפור כפתורים!" זועק ג'קוב ופורץ בבכי.

"טוב, אם אתה כל כך מבקש, אז אני אגיד לך למה הגעתי לאמריקה", מרצינות פניו של ראש הישיבה הדגול. "נכון, אתה צודק, אדם באמת לא עושה את כל הדרך מאירופה עד לכאן רק בשביל לתפור כפתורים. יענקל! ישמעו אזניך מה שפיר מדבר! בשביל מה הגיעה נשמתך מעולם האמת, מתחת כסא הכבוד, עד לעולם השפל הזה, ואחר כך כל צער העיבור וצער גידול בנים, כל הדרך הזאת, כל הטרחה הרבה, בשביל מה? בשביל לתפור כפתורים? בשביל להקים מפעלי בגדים? "בעצמך אמרת, הרי זה לא יכול להיות שאדם יגיע לכאן מאירופה לאמריקה נסיעה של חודש בסך הכל, רק בשביל לתפור כפתורים, אז בשביל מה הנשמה שלך עברה תהליך כל כך ארוך מעולם האמת עד לעולם הזה, האם בשביל לתפור כפתורים?", קרא רבי אלחנן מדם לבו האוהב. ג'קוב יוצא מהאכסניה נסער עד עמקי נשמתו, במהלך הימים הבאים הזעקה מפעפעת בתוכו "אדם לא מגיע מאירופה לאמריקה רק בשביל לתפור כפתורים!" הזעקה שלו עצמו, בשביל מה הגעתי לכאן, מה התכלית שלי בעולם, מה המטרה בחיי?".

"ההחלטה גמלה בליבו, החיים שלו הולכים להשתנות מהקצה אל הקצה, הדולרים כבר היו נראים לו פחות ירוקים ונוצצים. כעת השאיפה שלו אחרת, לעשות את תפקידו בעולם. ג'קוב חזר להיות יענקל, שינה את כל אורחותיו והחל לחיות כמו יהודי, קבע עיתים לתורה והוויל מהונו לכל דבר שבקדושה. שנים ספורות לאחר מכן זכה רבי אלחנן למות על קידוש ה' בשואה, את ספריו ושיחותיו לומדים עד היום בכל הישיבות הקדושות. תלמידיו הקימו דור חדש אשר ממשיכים במורשתו, ביניהם גם צאצאיו של רבי יענקל בעל התשובה, השומרים תורה ומצוות.

(הידברות)

צ'ין אדם לחברו

הכרת הטוב של רבנו הקדוש
מקדשטשניף זיע"א

(יומא דהילולא ט"ו תמוז)

היה זה בשנות השואה. איש אשכולות ורב פעלים היה ר' שאול שטרן. ירא שמים, תלמיד-חכם וטוב מוג. שקד ללמוד תורה בכל רגע פנוי ואף חיבר ספר הגות על חמישה חומשי תורה. לפרנסתו ניהל מפעל לעיבוד מזון ונחשב מומחה בעל שם לכשרות. באחד המסדרים במחנה הריכוז, פקד הקצין הגרמני על בעלי ההשכלה הרפואית לצאת מהשורה. אמנם לר' שאול לא הייתה ההשכלה רפואית, אך הוא היה כימאי והבין קצת בתרופות.

בלי לחשוב פעמיים יצא מהשורה והציג את עצמו כרופא. כך היה יכול לסייע לחולים רבים, שקיבלו ממנו תרופות יותר ממה שהתירו לו ההוראות. יום אחד הגיע למרפאה בחור צעיר. ר' שאול התעניין בשלומו, טיפל בו כראוי ושוחח עמו בדברי תורה. הבחור התחבב עליו מאוד והוא השתדל לסייע לו ככל יכולתו. בהמשך רקם ר' שאול תכנית שבעזרתה הצליח, בסיוע עוד גורמים, להבריח את הנער אל מחוץ למחנה. מאז נעלמו עקבותיו של הנער והם לא נפגשו עוד.

שלושים שנה חלפו מאז. בשנים אלה הספיק, כאמור, לעלות ארצה ולהקים משפחה. חלפו עוד שנים ובינתיים גם ילדיו בגרו והקימו משפחות. אחד מילדיו התגורר עם משפחתו ברחובות. זה היה בשבת הראשונה שבה התארח ר' שאול בבית בנו ברחובות. מכל בתי הכנסת בעיר בחר ר' שאול ללכת להתפלל בבית הכנסת של רבינו הקדוש זיע"א. הוא התפלל שם הן לביל שבת הן ביום. בקריאת התורה, פנה אליו הגבאי וקרא לו לעלות 'שישי'. ר' שאול

היה מופתע מאוד, שכן בית הכנסת היה מלא מפה אל פה ואילו הוא היה סתם אורח בלתי מוכר. במוצאי שבת קודש הרבי החל רבינו בעבודת הקודש – קבלת הקהל וקריאת הפתקאות. גם ר' שאול השתלב בתור הארוך והמתין לברכת הרבי. לפתע ניגש אליו המשמש בקודש וקרא לו לבוא עמו. שוב הופתע ר' שאול מהיחס המיוחד כלפיו. הוא פסע בצייטנות אחרי המשמש שהוביל אותו היישר לחדרו של הרבי.

כשנכנס פנימה קידמו הרבי בברכת 'שבוע טוב' לבבית והציע לו סיגריה. ר' שאול השיב בנימוס כי אינו מעשן. "זה חידוש בשבילי, ר' שאול", הגיב הרבי. "מתי חדלת מלעשן?" ר' שאול היה נבוך ולא השיב. בקושי זכר שבעבר עישן. הרבי שינה את נושא השיחה. "יש לי דבר תורה, לומר לך", אמר והשמיע באוזני ר' שאול פירוש נאה לאחד מפסוקי התורה. כשסיים את הפירוש, פנה אל ר' שאול בשאלה: "נו ר' שאול, ההסבר הזה אולי מוכר לך?" ר' שאול לא השיב. כעבור רגע של שתיקה, הישיר הרבי מבט אל ר' שאול ואמר לו:

"את הפירוש הנאה הזה שמעתי ממך בנעורי, בשעה שבאתי לקבל ממך טיפול במרפאה של מחנה הריכוז. אני הוא הנער הצעיר שחיבבת ושסייעת לו לברוח אל מחוץ למחנה. התזכור?" רבינו הוסיף ואמר: "אתה היית שליח ד' להצילני, ואני חייב כלפיך בהכרת הטוב".

ר' שאול היה אחוז התפעלות מהעובדה שאחרי שלושים שנה עדיין זכר הרבי את פניו, את דבר התורה ששמע ממנו במחנה, ואפילו את העובדה שבאותם ימים נהג לעשן.

הילולא דצדקיא

שבת קודש ט' תמוז

הרה"ק רבי יעקב מטעמילש ב"ר אליעזר ליפמן (ספרא דצניעותא דיעקב – תכ"ז) הרה"ק יקותיאל יהודה מצאנו-קלויזנבורג ב"ר צבי הירש (תשנ"ד)

יום שני י"א תמוז

רבנו יעקב יצחק חיות ב"ר אברהם (אפי רברבא – שמ"ה)

הרה"ק רבי צבי הירש מוידויטשוב ב"ר יצחק אייזיק (עטרת צבי – תקצ"א)

הרה"ק רבי אלחנן וסרמן הי"ד (תש"א)

הרה"ק רבי אהרן טביש ב"ר יעקב (קרני ראם – תרי"ב)

יום שלישי י"ב תמוז

רבי יעקב ב"ר אשר (בעל הטורים-ה"א – ק"ח)

יום רביעי י"ג תמוז

הרה"ק רבי מרדכי מקדמניץ ב"ר יחיאל מיכל מולאטשוב (תקע"ז)

הרה"ק רבי מרדכי ב"ר פינחס מקאריץ (אב"ד קאריץ – תקע"ז)

יום חמישי י"ד תמוז

הרה"ק רבי פנחס שפירא מסלאוויטא ב"ר משה (תרל"ב)

יום שישי ט"ו תמוז

הרה"ק רבי חיים ב"ר משה בן עטר ("אור החיים" הקדוש – תק"ג)

הרה"ק רבי אריה לייבוש הלברשטאם ב"ר שמחה (אבי הד"ח תקצ"א)

הרה"ק רבי יעקב משה מקאמארנא ב"ר אליעזר צבי (תרפ"ט)

הרה"ק רבי דוד משה מקדשטשניף ב"ר אליעזר זאב הי"ד (תשכ"ט)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נטילאל הכהן רביטשין שליט"א
מח"ס "ב"ר אורי" רפרס יוסף הירש" על המצוות.

הדחת כלים בשבת (ג)

(א) טוב להחמיר שאם יש לו כלים אחרים נקיים בארון, שלא להדיח את מה שכבר השתמש, על מנת להשתמש בהם שוב לצורך שבת. (שו"ת שבט הלוי חלק ו' סימן מ"ב)

(ב) אם אין לו כלים אחרים נקיים, רק כלים יקרי ערך, שאינו משתמש בהם רק במקרים מיוחדים, מותר לו להדיח הכלים המלוכלכים. (שו"ת בצל החכמה ח"ד סימן ק"ל)

(ג) אין להדיח כלים המיוחדים לשימוש בשבת, לצורך שבת הבאה. (תהילה לדוד סימן ש"ב ס"ק י')

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות דפוס פוסטר

דפוס אישי מקצועי

08-8422112 ההגנה 54 רחובות

P6422112@gmail.com

לע"נ כ"ק מרן

אדמו"ר רבי דוד משה זיע"א

ב"ר אליעזר זאב זיע"א

נלבט ט"ו תמוז תנצב"ה